

Reflecții

Fără îndoială, filmul despre Piața Universității trebuie să fie văzut, nu numai pentru că el reprezintă consemnarea pentru istorie a unui din evenimentele cele mai pline de semnificație în țara noastră în această epocă post-revoluționară (să-i spunem așa?), ci și pentru că văzut așa cum se cuvine să fie urmărit — gândit în înțelesurile lui, adică — l-ar putea ajuta pe un om onest (ceea ce, în terminologia actuală nu e, firește, tot una cu un „om de bine”) să judece și să înțeleagă principala problemă a vieții sale actuale.

În primul rând, e vorba aici de valoarea de document, de consemnare a unei realități pentru o arhivă a istoriei contemporane, cu atât mai necesară și bine venită în momente ca cele pe care le trăim și în care constatăm că, aproape invariabil, istoria este scrisă de deținătorii puterii după principii și cu metode profund denaturante. Principii adică amintind în atât de mare măsură de procedurile clasice ale comunismului de a scrie istoria și de a-și fabrica „de toutes pièces” o tradiție, în realitate inexistentă, încât se poate vedea, „cu ochiul liber”, că, în mult mai mare măsură și cu mult mai convingător decât toate indignările opoziției de diferite feluri, însăși vorbele și faptele guvernanților îi definesc drept exponenți ai aceleiași ideologii și politici ca cea a predecesorilor lor din precedentă dictatură. În momentul în care, cu toată seninătatea, reprezentanții și deținătorii puterii, începând cu însuși președintele statului, trecând prin demnitarii săi pe toate treptele ierarhice (neuitându-l nici pe atât de elocventul în însuși fațesul său și în modul său de exprimare purtător de cuvânt guvernamental) și până la mai obscurii — și mai handicapații în ex-

Piața Universității de Mircea Ivănescu

primare — aleși din camerele parlamentare, își fac auzite declarații oficiale sau aserțiuni personale cuprinzând neadevăruri flagrante și încercând de fapt să impună o anumită viziune și o anumită imagine mincinoasă cu privire la fapte ale vieții publice, este imperativ necesar ca adevărul să se consemneze undeva — chiar dacă, nici măcar în actualele condiții de „libertate” de după „răsturnarea” dictaturii, el nu se poate face auzit public. Președintele țării a creat, prin tehnica aluziei neglijente și surizătoare, o imagine degradată a fenomenului reprezentat de Piața Universității, și în absența unui protest oficial, și oficial consemnat, această imagine, s-a întins

„ca o igrasie” și a compromis în ochii celor mulți și simpli (simpli cu duhul sau, dimpotrivă, complicați, adică violenți cu același duh — dacă ar putea fi vorba de așa ceva) întregul fenomen. Mai aproape de momentul actual, când succesul incontestabil al filmului a demonstrat că acțiunea de denigrare și-a pierdut eficiența, unii dintre parlamentarii majorității au formulat obiecții privind onestitatea montajelor folosite în film încercând să-i compromită tocmai valoarea de document autentic. Din relatarea pe care a citit de imparțiala Televiziune Română a consacrat-o acestor critici parlamentare la adresa filmului (și la adresa îndrăzneții cu care ministrul

Culturii a patronat un film destabilizator) nu s-a desprins decât afirmațiile, violente contrarii adevărului, ale parlamentarului respectiv au fost contrazise de cineva — după cum din relatările făcute publice ale altor asemenea declarații de infirmare ale unor evidente neconvenabile nu reiese decât ele însele au fost contestate de foruri la fel de publice ca cele care „dau tonul”. Și tocmai pentru aceasta este important un asemenea film. Pentru cei care și dau osteneala să-l vadă, este evident că montajul atât de incriminat de cei care — asemenea lui Caliban se vâd (sau refuză să se vadă) în oglindă — nu propune interpretări, ci înfățișează fapte. Dl. deputat respectiv (al cărui nume firește că nici nu merită să fie reținut, nici măcar pentru trista celebritate pe care i-ar conferi-o gesticulația sa impleticită) cerea pedepsirea

(continuare în pag. a II-a)

„Noi cu banii ăștia nu putem trăi”

În contextul actual, în care prețurile au crescut într-un ritm amețitor, nemulțumirile populației sînt tot mai crescînde. Așa se face că la diferitele întreprinderi sibiene, în ultima vreme, este tot mai mare forfotă, tot mai mulți angajați refuză să mai muncească, în marea lor majoritate personal direct productiv, adică muncitori. Cauza? Desigur salariile pe care le primesc! La Fabrica de frîne din cadrul Societății comerciale COMPA S.A. este suficient să privim bonul de salariu al unui muncitor cu 14 ani vechime pentru a ne da seama că nemulțumirile sînt pe deplin justificate: Salariul brut este de 4.945 lei (la care s-a inclus vechimea) din care se scad: 1.078 lei impozit, 170 lei pentru pensia suplimentară, 57 lei pentru șomaj și avansul de 2.050 lei. Mai sînt 1.590 lei cu care omul rămîne în mină pînă în 29 ale lunii în curs. Firește că în condițiile în care la aproape 1 kg de fasole costă 110 lei iar un ardei iute 5 lei și în piață 1 kg vinete 600 lei, 1 kg cășuni 1.000 lei sau dacă ai copii la care plătești pentru fiecare cîte 1.000 lei, îți vine să-ți pui ștreangul de gît. Pur și simplu nu te poți gospodări. Speranța muncitorului a fost negocierea salariilor. Dar iată că și așa situația nu este roză. Spre exemplu la mai sus amintita societate comercială s-a stabilit o grilă de salarii în funcție de categoria de încadrare a lucrării iar nu în funcție de catego-

(continuare în pag. a III-a)

Camelia PENTELESCU

CUGETUL ZILEI

„Mi s-a părut mult mai riscant să fiu în Guvern decît în opoziție și am ales riscul”.

ANDREI PLEȘU

Intellectualii - politica - reforma

S-au întîmplat în Sibiu, în ultima săptămînă, două evenimente remarcabile, pe două planuri diferite, semnificative fiecare în parte, și, fiecare în parte, exprimînd voința intelectualilor români de a depăși momentul de criză pe care îl traversăm. Primul, Consfătuirea comitetelor directoare ale Alianței Civice, grupate în jurul unor intelectuali umaniști de mare valoare, al doilea, Conferința Internațională de Electrote-

mație tehnică. Dacă primii au ales calea activităților politice cu implicații socio-culturale, dovedind necesitatea detașării omului de cultură de preocupările lui elitiste în favoarea intrării în zbuciumul unei societăți aflată în căutarea drumului spre democrație, ceilalți se arată preocupați de găsirea soluțiilor tehnice într-un domeniu în care România este într-ade-

(continuare în pag. a II-a)

Dorin TEODORESCU

Răspundem pe această cale solicitărilor unor cetățeni, că se pot înscrie la Alianța Civică, la sediul filialei acesteia, — Sibiu, Piața Mică nr. 30 — în zilele de marți, miercuri, joi și vineri, între orele 17-20, iar vineri și între orele 11-13.

Filiala Sibiu a Alianței Civice

În atenția proprietarilor de automobile

Aflăm de la Societatea Comercială „PECO” S.A., prin amabilitatea domnului Nicolae Gruncă, șeful desfacerii, că termenul de eliberare a tichetelor pentru motorină și benzină, pe perioada lunilor mai-august 1991, este data de 31 mai. Nu întârziați deci să vă ridicați tichetele frumos colorate.

Un grup de sibieni vizitează Republica Moldova

Un grup de sibieni (90) au făcut între 15-18 aprilie a.c., o vizită în Republica Moldova. La sediul Asociației Culturale „Pro Basarabia și Bucovina” am discutat cu domnul Sirbu (președintele Asociației), Rotaru (secretarul) și Cojan. Domniile lor ne-au relatat următoarele:

Majoritatea celor care au întreprins această excursie în Republica Moldova întorc vizita basarabenilor pe care i-au cazon în luna decembrie '90, cu ocazia participării acestora la comemorarea eroilor căzuți în Revoluție.

Sibienii au transportat cărți de medicină în valoare de câteva sute de mii de lei, donate de către medicii spitalului din Cîșinău. Aceste cărți au fost dăruite Institutului de Medicină din Chișinău. Alte câteva sute de cărți beletristice — donate de către cetățenii Sibiului — au fost împărțite prietenilor basarabeni din Chișinău, din orașul Bălți și din mai multe localități ale județului Călărași. Domnii Rotaru și Cojan povesteau cu glasuri tremurânde de emoție despre meleagurile natale revăzute după atîta amar de ani.

La 18 aprilie, înorși din diferitele localități unde și-au vizitat rudele și prietenii, concetățenii noștri s-au reunit — simbolic! — în fața statuii lui Ștefan cel Mare, unde au depus nenumărate buchete de flori, mai ales lălele. De altfel, lălelele par a fi un simbol al primăverii la Chișinău.

Sibienii au fost impresionați de curățenia de pe străzi, din magazine, din mijloacele de transport, care circulă ritmic, au fost umiți de iluminăția fără restricții, dar mai a-

les au fost cucerii de ordinea și frumusețea morală a basarabenilor.

Și în Republica Moldova, ca și la noi, prețurile au fost liberalizate. Dar sint mai mari ca la noi, în raport cu salariul mediu. Sint și acolo magazine în care poți vedea rafturi goale. (Însă piața, deși scumpă, e mult mai bogată decît la noi). S-a procedat la raționalizarea tuturor mărfurilor, de la nasturi la stoffe și de la încălțăminte la alimente. Se încearcă astfel stăvilirea unor abuzuri și descurajarea „ciubucarilor”.

Referitor la conjunctura actuală din U.R.S.S., dar și la recentul tratat româno-sovietic, dl. Rotaru ne-a spus că frații noștri moldoveni ne roagă să-i susținem, dar cu tact. „Se merge pas cu pas, orice câștig se consolidează cu grijă, se evită a-i irita pe cei de la Centru, în condițiile în care Imperiul e în descompunere și ca atare convulsile sint foarte violente”.

E foarte important umplerea golului spiritual. După război preoții basarabeni au fost deportați, seminarul teologic a fost desființat. Abia acum, în vremurile noastre, se pot face demersurile pentru redeschiderea seminarului teologic din Chișinău. Mulți preoți români merg în Basarabia pentru a-i ajuta cît mai mult pe frații noștri, cărora le duc cărți, ziare, reviste și tin slujbe în bisericile la restaurarea cărora se lucrează cu rîvnă.

Pînă la reunirea celor două țări surori, importanță e unirea în cuget și simțiri a românilor de pe o parte și de alta a Prutului.

Ovidiu TOMULEȚIU

(urmăre din pag. I)

realizatorilor filmului pentru reaua credință cu care amestecă imagini ale victimelor revoluției din decembrie cu imagini ale evenimentelor din Iugubra zi de 13 iunie, o jumătate de an mai tîrziu. Dar în urmărirea imaginilor respective în film, imagini însoțite de altfel de un comentariu exact în nota indignării parlamentarelor respective, demonstrează inanițitatea unor asemenea obiecții. (Ca de altfel și secvența finală, unde înfățișarea șirurilor de morminte ale unor „Neidentificați” la cimitirul Străulești cu simpla consemnare a faptului că e vorba de persoane îngropate în perioada care a urmat violențelor mineriei, ajunge să-i califice pe toți cei ce se consideră „destabilizați” (ce va fi însemnînd, la urma urmei acest barbarism?) de publicarea unor asemenea, în fond documente, nici măcar interpretate, ci lăsate să vorbească de la sine. De altfel, președintele țării nu se simte înfirmat în funcția și seninătatea sa surzătoare nici de consemnarea felului în care i-a primit și orientat pe fideli săi susținători reprezentînd o aparentă clasă muncitoare, și nici de reproducerea multumirilor sale încinate pentru „treaba bună” pe care au făcut-o în clipele „de greu” pentru revoluționarii deținători ai puterii. După cum nici deținătorii puterii la Televiziune nu se simt deloc zdruncinați în prerogativele lor de consemnarea fără comentarii a neadevărurilor care le ies pe gură — cu aceeași seninătate cu care livrau și continuă să livreze neadevărurile în imagini prin mașinaria pe care o controlează.

Nu se poate contesta că filmul despre care e vorba este un document care se impune și câștigă atenția în primul rînd prin mijloace artistice. În lupta politică, confruntările și mișcările forțelor opuse se desfășoară cu mijloace directe, deseori conținute, de cele mai multe ori urmărind cu fătășă sau ascunsă rea credință avantaje și scopuri tactice, și în această luptă reprezentanții ideologiei comuniste aveau (și continuă, parcă, să aibe) o eficiență sporită prin lipsa totală de scrupule și de considerație față de principiile moralei „burgheze”. Evenimentele la care cei mai vîrstnici

dintre noi au asistat la începutul perioadei de 46 de ani din care tot ne felicităm că am fi ieșit, și care seamănă atît de coplesitor și de depri-mant cu cele la care asistăm de un an și jumătate încoace, arată că în această luptă învinge cel care vorbește mai tare, mai agresiv și mai impertinent pentru a acoperi glasul și argumentele celor care reprezintă un alt punct de vedere și o altă opțiune. Or, în arta de a vorbi tare

ră, unde ele ar fi fost consemnate ca atare pentru a intra în istoria așa zis oficială a lucrărilor acestui for ce se vrea reprezentativ pentru viața politică și publică a unei țări).

O altă întrebare însă, la care s-ar cuveni de asemenea să se răspundă, ar fi dacă asemenea fapte de artă au eficiență în împrejurările grave pe care le trăim. Niște scene cum ar fi cea înfățișînd chipurile strîmbate

Piața Universității

și cu distrugătoare aroganță adeptii ideologiei revoluționare care poartă numele de comunism sint adevărați maestri (e drept, e vorba aici de tehnică mai puțin preocupată de rafinamente și competențe artistice, astfel că în ea se pot distinge categorii de oameni mai puțin complicați și inhibați de scrupule și judecăți morale). Și, în afară de aceasta, ca și în anii urmînd loviturii de forță de instaurare a guvernului de „largă concentrare democratică”, de atît de tristă amintire, reprezentanții acestei ideologii „revoluționare” au deținut și mijloacele de a acoperi, prin zgometul și minia lor, întreaga poveste pe care am tot trăit-o de atunci (și care, spre deosebire de versurile dramei shakespeariene, n-a fost deloc spusă de un idiot, ci tocmai dimpotrivă. Deși, și aici ar fi de discutat dacă un deficient al caracterului cum e cazul unui criminal, nu este totuși un deficient intelectual. Un deficient uman este în orice caz. Numai că asta nu-i scade din eficiența de brutalitate a acțiunii.).

Toomai din cauza aceasta un răspuns, o încercare de răspuns pe calea unui fapt de artă, sau care încearcă să fie de artă, este înfinit preferabil, fie și numai pe planul ome-nescului atît de grav compromis în toți acești ani, și în continuare în perioada strict actuală. Și ministrul Culturii a făcut bine că în răspunsul pe care l-a dat întrebărilor respective a pornit în discutarea filmului de la considerentele care fac din el un fapt artistic. (Poate că a făcut mai puțin bine că nu a formulat aceste răspunsuri în însăși incinta parlamenta-

de ură, ale unor reprezentante, vai, ale sexului așa zis frumos, comentînd trecerea așa zisilor mineri pe străzile orașului în care se făcuse așa zisa ordine, sau comentariile unor oameni „de bine” minunîndu-se de lipsa de disciplină și de supunere a manifestanților din Piață, au fost montate artistic într-o povestire despre epoca noastră, așa cum din nefericire o trăim. Dar vor avea ele puterea de convingere asupra celor în cauză în primul rînd, asupra celor asemenea lor apoi? Sau imagini ca cea a dezolării tăcute a Pieții sem-nîndu-și singură abdicarea după proclamarea surzătoare (dar ce suris!) a victoriei în alegeri a actualului președinte, cu procentajul ei de voturi care vorbește volume despre efectele dictaturii comuniste, sau imaginea tăcerii în care mii de oameni s-au ridicat în picioare după rostirea de la balconul Universității a rugăciunii definitorii pentru creștinism și pentru ceea ce se cheamă umanitate, pot impresiona și altfel decît artistic? Sau încă, imaginea prelungită pînă la insuportabil a drumului de calvar al unui om, înfățat în chipul atît de degradant ome-nesc al „umflării”, izbit necontenit, repetat, interminabil, de bite, pumni, picioare, și concentrînd, clipe interminabile — întreaga ură a omului față de om — o asemenea imagine, sigur foarte artistic înfățisată, își poate căpăta, dincolo de puterea ei de zguduire artistică, și o altă însemnătate, mai imediat și mai eficient ome-nescă?

Mă-aș lua libertatea să închei aceste însemnări revenînd la o hotărîre pe care mi-o aminteam mai de mult,

Intellectualii — politica — reforma

(urmăre din pag. I)

văr într-o situație disperată. Pe bună dreptate, deoarece dotarea industriei noastre cu tehnologii și instalații îmbătrînite determină consumuri exagerate, nejustificate și pierderi care înrăutățesc randamentele bilanțurilor energetice. Avem deci, două exemple ale implicării oamenilor în problematica social-politică și economică a țării, pe două direcții care, deși par străine una de alta, au același scop: renașterea societății românești în ceea ce reprezintă fundamentul existenței sale — cultura, politica, economia.

Plecînd de la cele două evenimente, care au adus Sibiul în atenția opiniei publice din țară și din străinătate, mi se pare relevantă o analiză a poziției intelectualului în societatea românească contemporană. Și asta pentru că, în primul rînd, consider că strategia populistă de conducere, în perioada comunistă, a urmărit, în mod premeditat, subordona-re intelectualului ordinului unui aparat politic totalitar, care și-a urmărit discreționar scopul: anihilarea oricărei inițiative venită din partea

specialiștilor, care erau în contradicție cu „indicațiile” dictatorului.

Astăzi, constatăm, cu regret, că libertatea adusă de evenimentele tragice ale sfîrșitului de decembrie 1989, nu a găsit intelectualitatea românească pregătită să-și asume rolul de forță motrice spirituală, într-o unitate de acțiune coerentă, subordona-tă scopului comun al însă-nătoșirii sociale. Eferescența politică a adus în prim plan reprezentanții culturii umaniste (chiar dacă și între ei se constată, uneori, disensiuni maligne), inginerii și economiștii rămînînd undeva în conul de umbră al primilor, așteptînd parcă hotărîri centrale. Scriitorii, filosofii, artiștii cu vederi în spiritul eradicării rămășițelor comuniste sint priviți cu suspiciune, punîndu-se pe seama lor tot felul de acuze, iar, în același timp, tehnicienii nu-și fac cunoscută prezența la nivelul impus de realitatea politică. Să fie o reminiscență a vremurilor în care inginerii, de exemplu, nu erau considerați intelectuali? Etichetarea peiorativă a tehnicienilor în ce privește nivelul de cultură este în contradicție cu statutul de absolvenți ai școlilor superioare. Profesorul Richard Gheysens, membru al Comitetului Francez al Electriceității, a făcut o remarcă în deschiderea lucrărilor Conferinței de electrotermie, din care reieșea că perioada actuală de bulversare politică nu este propice progresului tehnic. Iată că un reprezentant al științelor exacte nu neglijează importanța echilibrului politic. Acesta nu poate fi realizat, în opinia noastră, în lipsa participării active a intelectualilor cu pregătire tehnico-economică. În schimb, un reprezentant local a ținut să-și exprime simpatia față de această Conferință, dînd a înțelege repudiarea manifestărilor critice la adresa Puterii. Cu alte cuvinte: noi pe voi vă încurajăm pentru că vreți să munciți și nu-i înțelegem pe cei care fac doar mitinguri, convenții, alianțe îngreunîndu-ne munca de conducere. Cu o astfel de mentalitate ce urmărește, practic, neacceptarea opozițiilor politice, Puterea actuală face un deserviciu mersului spre democrație. Apolitismul unor grupuri socio-profesionale, în speță, a intelectualității tehnice, chemată, de fapt, la rezolvarea celor mai grave probleme ale economiei românești și în-criminarea altora cu disponibilități analitice mai mari, fac jocul actualului regim politic. Începînd din 1990, asistăm la manifestări de intoleranță între intelectuali conservatori și intelectuali reformatori, dintre aceștia din urmă (afiați chiar la vîrsta studenției) și muncitori, între români și maghiari, între creștinii ortodocși și creștinii greco-catolici, toate pe fundalul exercitării puterii de către reprezentanții regimului comunist. Este evident, credem, cui folosește această stare de lucruri.

Gabriel Liiceanu remarcă, pe bună dreptate, că „noi sintem supuși unei duble presiuni: pe de o parte să ne re-politizăm, pe de alta să dăm altă dimensiune — una morală — politici. Dacă nu, vom continua să ne aflăm într-o situație într-adevăr dificilă: acceptarea rolului tradițional al intelectualului de la noi, acela de a rămîne în sfera contemplării (...)”.

Parafrazîndu-l pe Marx, putem spune: „Intelctuali din toate domeniile, uniți-vă!” România are nevoie de eforturile conjugate ale tuturor oamenilor de cultură pentru ieșirea din marasmul politic și economic actual.

Ce ne tot aruncăm ochii peste graniță? Noi avem drumul nostru propriu spre viitorul luminos al întregii omeniri.

Așa a spus și Ilici (mă refer la cel dintâi nu la ultimul): noi vom merge pe alt drum. Și timp de 73 de ani am mers pe alt drum, desfundat și plin de hărtoape iar acum vrem să apucăm pe drumul lor. În acest caz trebuie să ne întoarcem în '917 unde ni s-au despărțit drumurile. Așa că n-avem de ce să ne uităm la ei. La noi nu merge să trăim ca alții.

Iată, de exemplu, toți strigă: „Să facem o armată profesională! Ca în America!“. Hai s-o facem! Și, iată că am făcut-o. Ceea ce înseamnă că toți sintem profesioniști. Deci trebuie să le plătești tuturor soldaților de 40 de ori mai mult. Și vă imaginați, cât o s-o coste, în acest caz, pe țara noastră săpatul șanțurilor? Și dacă toți sint profesioniști, să zicem, artiști, matematicieni, electroniști? Vor putea ei, oare, să construiască la vila unui general o toaletă respectabilă?

De pildă, s-a hotărât să se treacă la conversie. Adică întreaga industrie de război va trece la producție pașnică. Asta înseamnă că vor produce, cât ai clipi, sandale din foaie de cort cu carimbul pină la genunchi și mijloace

Cale originală

de Lion Izmailov și Valeri Ciudodeev

chimice contra gândacilor cu o rază de distrugere a inamicului de 600 de metri.

Acum pe la toate colțurile „revoluționarii“ strigă să se permită intrarea și ieșirea liberă din țară. O aiureală! Dă-le, numa', voie să iasă, și n-o să mai fie nevoie de nici o aprobare de intrare.

Dar mai întâi trebuie să stabilim ce vrem în general, să construim. Socialismul cu față umană? Mă rog, o să-l construim. Dar, imediat Societatea „Memorial“ va începe să strige, că fața asta n-are profilul care trebuie și că nu este de naționalitate băștinașă. Și-o să ncerce să-i turtească mura.

Și piața liberă? În condițiile și cu deprinderile noastre? Ei, bine, vom introduce piața liberă. Adică — vinde ce vrei, la prețul care-l vrei numai cerere să fie. Și cât ai clipi muncitorii or să care la piață coșul propriei lor fabrici, petroliștii — sonda cu bucăți din conducta „Urengoï—Paris“, și-o să geamă piața de colone, de sub mantaia cărora vor spînzura capete de armament nuclear.

Sau faptul că ne punem speranța în arendare, în re-

partizarea pămîntului unor familii, în gospodăria de tip fermă. Astea-s niște prostii. În felul asta vom nenoroci întreaga țară. Pentru că o jumătate dintre țărani va lua pămîntul în arendă și va produce într-un an atît, încît să hrănească întreaga țară, iar restul țăranilor n-o să suporte asemenea privilegii și-o să dea foc țării din cele patru colțuri.

Lucrul cel mai important, însă, este faptul că mulți cer un sistem pluripartit. Pof-tim, o să introducem și aiureala asta occidentală, ceea ce înseamnă să avem iar menșevici, esseri, anarhiști, social-democrați. Și de unde o să mai știm, cu ce partid

formează poporul un tot unitar?

Asta-nseamnă că în fiecare uzină să fie 10 secretari de partid? Atunci căruia dintre ei să i se dea locuință fără să aștepte la rînd?

Ne-am obișnuit că partidul este cîrmaciul nostru. Și-acum ce-o să fie: cinci cîrmaci la o cîrmă? Și-n general, cum vom ști, în acest caz, care dintre partide este frate geamăn cu Lenin?

Nu domnilor, la noi totul trebuie să fie unic: un singur partid, o singură ideologie, un singur scop și un singur drum. Numai atunci vom construi nu, te miri ce, socialism de-al lor occidental cu o față umană obraznică, ci comunismul nostru obișnuit cu fundu' gol...

Traducere din lb. rusă de M.L. ȘUTEU, din revista „Ogoniok“, 1990

„Noi cu banii ăștia nu putem trăi“

(Urmare din pag. I)

ria de încadrare a muncitorului. Așa se face că un muncitor cu categoria a VI-a care execută o lucrare de categoria a II-a sau a III-a este mai prost retribuit acum decît înainte. Dar stînd strîmb și judecînd drept, cîți muncitori nu și-au luat categoriile pe ochi frumoși pentru că se cunoșteau cu maistrul sau mai știu eu pe ce căi oculte. Asta a făcut ceașismul în întreprinderi. Și apoi este firesc să fii plătit pentru ceea ce faci efectiv și nu pentru ceea ce ești! Iată cum se prezintă grila de salarii. Au fost stabilite 7 trepte de încadrare a lucrătorilor după cum urmează: I între 6315—6500 lei; a II-a între 6675—6900 lei; a III-a între 7115—7340 lei; a IV-a între 7580—7830 lei; a V-a între 8095—8375 lei; a VI-a între 8665—8975 lei; a VII-a între 9300—9640 lei. Mai departe: șef serviciu între 11040—13000 lei; șef birou între 11200—13110 lei; șef secție între 11640—13655 lei; inginer între 8975—12595 lei; subinginer între 8095—11200 lei; maistru între 8375—10380 lei; tehnician între 7115—9640 lei; secretar între 6335—7340 lei. Grila de salarizare s-a stabilit în conformitate cu Hotărîrea nr. 127/25 februarie 1991 a Guvernului, cu privire la stabilirea salariilor pentru angajații societăților comerciale în anul 1991 în baza prevederilor Legii salarizării.

Concluzia care s-a desprins în urma unei încercări de grevă (acțiunea nu a fost organizată în funcție de prevederile stipulate prin lege; muncitorii au înțeles și au început lucrul) care a avut loc la Fabrica de frîne, ieri, 9 mai 1991, a fost: „Noi cu banii ăștia nu putem trăi!“.

SIAMEZII

(orice asemănare cu realitatea nu este tocmai întâmplătoare)

Precum frații Petreuș (sper ca aceștia să nu se simtă jigniți de asemănare), cu mișelia întipărită pe față, cei doi siamezi călcau apăsător asfaltul din centrul orașului. Mersul de rață al unuia din ei nu putea să stîrnească decît risul, oricît de important voia să pară. Știam că nu este cazul să cauț cordonul acela ombilical, sau inima comună, sau stomacul comun, știam că ei sint inseparabili la nivel de interese.

Foste primi mărimi ale județului, după Revoluție, au părăsit prima scenă, nu pentru că au vrut, ci pentru că au fost schimbați. Nu pentru că au dat dovadă de cinste și corectitudine, ci dimpotrivă. Siamezii trag din cînd în cînd la cea mai luxuoasă crîsmă a județului, cu nume de împărat roman, unde tare multe se mai pun la cale, pentru a pune și ei județul la cale.

Multe sfori au manevrat și mai manevrează împreună siamezii, adunînd spuza pe turta lor. Condeul nu-ia în sprijinul jongleriei cu legea a celui alt și invers.

Se spune despre ei că... și ceea ce se spune te îngrozește pur și simplu. Minciună, corupție, hoție, fraudă, interese, delapidare... lupi puși să păzească oile județului, rămași tot lupi și acum, sub blana modestă a unor mielușei. „Ăștia s-au potolît“ veți spune dumneavoastră, cei care îi știți mai bine decît mine. „Niciodată“ voi răspunde eu. Tot ce fac dovedește acest lucru.

Și dacă vreți să știți mai multe despre ei...

Dan Ioan BOGDAN

P.S.: Îmi amintesc cu cită admirație îl priveam pînă nu demult pe unul dintre siamezi, crezîndu-l doar un fin om de cultură. Se mai înșeală omul... (D.I.B.)

VIATA CA O PREDĂ

Se împlinesc astăzi, 10 mai, 11 ani de la moartea lui Marin Preda. A fost să se îndeplinească stingerea lui în împrejurări cel puțin suspecte. Care, poate, se vor lămurii odată și-odată. În acel an 1980 Marin Preda trăise febra apariției romanului „Cel mai iubit dintre pămînteni“. Trei volume care au făcut senzație. Cartea s-a vîndut la prețuri fabuloase. Moartea autorului, comentariile stîrnite de împrejurările în care a survenit aceasta, au atîtat și mai mult imaginația

cititorilor. Au cumpărat-o, ori s-au zbatut ca măcar s-o citească, nu doar cei care-l prețuiau pe autor și-i parcurseseră întreaga operă de pînă atunci. Nu, a fost opsihoză, cum la noi doar „Shogun-ul“ a mai prilejuit. Asupra cărții s-au năpustit snobii, cabotinii și nechematii, atrași de rezonanța titlului și de falma crescîndă a autorului. Oamenii care nu citeau decît povești siropoase ori cărți de aventuri, se făceau luntre și punte să intre în posesia celor trei volume. Nu

știu ce-or fi înțeles din ele. Treaba lor...

Aș fi vrut să știu ce se petrecea în sufletul autorului. „Cel mai iubit dintre pămînteni“ a fost în mod evident scris în mare grabă. Pe alocuri chiar neglijent. Dar textul e de o asemenea pasiune, de o forță coplesitoare cum numai un act testamentar îl poate avea. Pentru Marin Preda „timpul n-a mai avut răbdare“. Scurt timp după apariția cărții scriitorul s-a adăugat „Morometilor“ celor din veac.

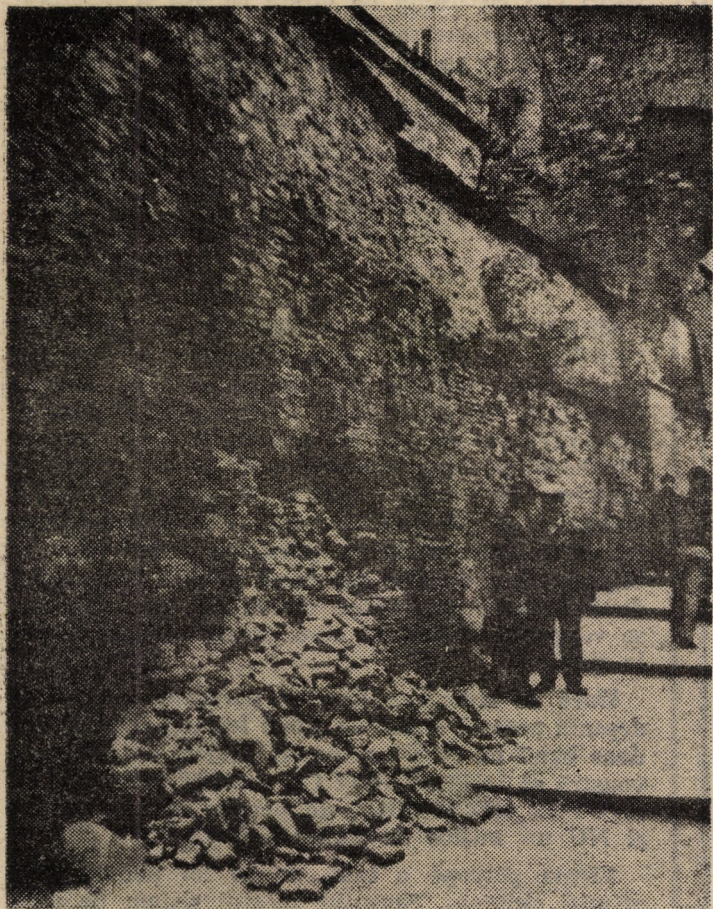
În 1971 îi spunea lui Ceaușescu: „Dacă reintroduceți în cultură realismul socialist, mă sinucid“.

Deceniul care a urmat morții lui Marin Preda a fost pentru români unul al socialismului deșănțat. Iar ultimul an al acestui deceniu a devenit cel al unei „imposibile întoarceri“. Pe care intruși și risipitorii au furat-o acelor tineri minunați ce scandau: „Vom muri și vom fi liberi!“.

Pe ce te bazezi, m-ar întreba monșurul, tăios și zeflemitor, cum îi era obiceiul. Mă bazez pe indignarea celor care au fost înșelați, ponegriți, făcuți golani, stîfciți în bătaie în vremea „miniariadei“.

Ehe, ce ar fi scris Marin Preda despre toate acestea, dacă, azi, 10 mai, nu s-ar fi împlinit 11 ani de la trecerea lui în neființă...

Ovidiu TOMULEȚIU

Zidurile burgului în care trăim au înfruntat veacurile. Dar acum, datorită nepăsării edililor noștri, sute de ani de istorie se năruie vîzînd cu ochii. Ceea ce n-a reușit Ceaușescu să distrugă în 25 de ani de nebulie, actualii mai mari ai zilei izbutesc fără să miște un deget. Salvați Cetatea Sibiului, înainte ca aceasta să devină o ruină! Foto: Radu DUMITRU

Remediarea defecțiunilor din instalațiile electrice

Cu datele pe care le publicăm astăzi, dorim să începem un dialog cu consumatorii de energie electrică din județul nostru, un dialog sperăm util, care să conducă la o mai bună satisfacere a solicitărilor acestora, în plan energetic.

În acest sens așteptăm întrebări, sugestii, solicitări, fie direct la sediul Filialei de Rețele Electrice Sibiu, fie prin intermediul ziarului „21 RADICAL“, care cu multă solitudine a acceptat găzduirea unei rubrici permanente pe teme energetice.

Tema propusă pentru azi este cea a remedierii defecțiunilor din instalațiile electrice.

1. Defecțiunile, deranjamentele în instalația electrică în amonte de contorul de energie electrică, adică în prețurile rețelei electrice de alimentare, proprietatea Filialei R.E. Sibiu, cuprinzînd contorul, siguranțele de bransament, coloana electrică și bransamentul, se vor anunța la serviciul permanent de deranjamente al F.R.E. Sibiu astfel:

- zona Sibiu — telefon 133 74;
- zona Mediaș — telefon 142 22;
- zona Agnita — telefon 108 25;
- zona Copșa Mică — telefon 401 43;
- zona Cisnădie — telefon 625 37;
- zona Avrig — telefon 502 31;

- zona Săliște — telefon 110;
- zona Dumbrăveni — telefon 654 76;
- zona Ocna Sibiului — telefon 136.

Menționăm că intervenția în instalațiile indicate la punctul 1 este permisă în exclusivitate F.R.E. Sibiu. Intervenția altor persoane din afara F.R.E. Sibiu este sancționată conform dispozițiilor în vigoare.

2. Deranjamente în aval de contorul de energie electrică, adică în instalația electrică interioară, aflată în proprietatea deținătorului de imobil se pot remedia cu ajutorul oricărui agent economic autorizat în realizarea și repararea de instalații electrice interioare (ex.: Cooperativa „Constructorul“).

Ținînd seama de vechimea clădirilor din multe localități ale județului și de faptul că instalațiile lor electrice interioare nu mai corespund din punct de vedere tehnic, prezentînd astfel un pericol în funcționare, F.R.E. Sibiu realizează revizii tehnice ale acestor instalații cu aducerea lor în concordanță cu normativul tehnic în vigoare, pe bază de comenzi, prin Secția de reparații și lucrări noi (S.R.L.N.), telefon 163 05.

3. Deranjamentele în instalațiile de iluminat public se vor anunța aceluiași serviciu de deranjamente indicate la pct. 1.

FILIALA DE REȚELE ELECTRICE SIBIU

INCHIRIERI

• Caut spre administrare sau închiriere, apartament sau casă în Sibiu, sau în împrejurimi. Eventual cumpăr. Telefon 2 42 11.

• Închiriez teren arabil — 1 000 m.p. pe Calea Dumbrăvii. Aștept variante. Telefon 1 72 50.

• Cedez apartament proprietate, conf. II sporit, parter cu balcon, două camere, doresc similar la etajele I-IV. Variante. Oficiul poștal 1, C.P. 202.

• Tinără serioasă caut gazdă, cameră separată, acces bucătărie în zona Gării sau centru. Telefon 1 28 01.

• Ofer spre închiriere, pe durata sezonului estival cameră și bucătărie ultracentral în Sibiu pentru similar pe Litoral. Adresați Dima Napoleon, str. N. Bălcescu 14.

DIVERSE

COMMODORE S.R.L. editează pe calculator contracte și statute pentru constituirea societăților cu răspundere limitată. Cinci exemplare — 2 500 lei. Telefon 1 40 12, orele 10—18.

Mica publicitate

• Caut tineri și tinere în vederea prezentării de spectacole de dans modern, stilul funk. Selecția va avea loc marți, 14 aprilie 1991, ora 17 la Casa de Cultură a Sindicatelor Sibiu.

VÂNZĂRI-CUMPĂRĂRI

• Vind frigider Fram defect Preț 3 000 lei. Cartier Strand, bl. 1, sc. B, ap. 23, parter, orele 16—18 (vizavi de Aproz).

FELICITĂRI

• Cu ocazia aniversării frumoasei vârste de 43 ani îi urăm dragului nostru soț și tată **CONSTANTIN BUTĂNESCU** cele mai bune gânduri de sănătate, fericire și un călduros „La mulți ani!”
Soția și copiii

• Cu ocazia împlinirii a 78 de primăveri urăm bunicului nostru **DUMITRU CIUCUR** sănătate, fericire și un călduros „La mulți ani!”
Nepoții: Ica și Tică

• Cu ocazia zilei de naștere cei dragi îi doresc lui **CODRUȚ DRĂGAN** sănătate și „La mulți ani!”

CONDOLEANȚE

• Compartimentul Auto **RESIB, AROMA, LABORATOR V** și **COFETARUL** sînt alături de îndurerata familie a celui care a fost un bun coleg **ION ARMIE**

• Regretăm profund trecerea în neființă a dragului nostru prieten și fin

ANTIPA BÂRSAN

Sîntem alături de Mini.

Familia Viorel

• Ultim omagiu mult regretatului coleg și prieten

ANTIPA BÂRSAN

Sincere condoleanțe.

Familia Opreș

COMEMORĂRI

• Se împlinesc patru ani de cînd ne-a părăsit pentru totdeauna dragul nostru

ZAHARIE RADU

Soția Rafila, fiicele Chivuța și Rodica

• Sîmbătă, 11 mai, ora 14 la Biserica mică din Lazaret are loc comemorarea celei care a fost

VICTORIA MOLDOVAN

Soțul

SINGURA PISICĂ NEAGRĂ

care vă aduce noroc
se află pe str. Nicolae
Bălcescu.

Aici puteți găsi o gamă
foarte largă de bunuri
produse de cele mai
prestigioase firme oc-
cidentale.

PROGRAMUL TV

VINERI, 10 mai 1991

10.00 Actualități. 10.10 Horoscopul zilei. 10.20 Film artistic. „Genunchiul lui Claire”. (Franța, 1969). Premieră pe țară. 12.10 Ora de muzică. 13.10 Oameni de lingă noi. 13.40 Varietăți internaționale. 14.00 Actualități. 14.10 Aniversările anului. 14.30 Casa și grădina. 15.00 Preuniversitaria. 15.30 Consultatii pentru bacalaureat. 16.00 Scoarte românești. 16.30 Tragerea Loto. 16.40 Muzica pentru toți. 17.00 Emisiunea în limba germană. 18.00 Invitatul săptămânii. 18.30 Cîntecele inimii mele. Melodii populare. 18.45 Virsele peliculei. 19.35 Desene animate. „Ștrumpfii”. 20.00 Actualități. 20.40 Viața Parlamentară. 21.05 Film serial. „Destinele familiei Howard”. (Anglia, 1985). Premieră pe țară. 22.00 Studioul „B”. 22.30 Studioul slagărelor. 22.45. Gaudemus. 23.30 Actualități. 23.40 Tele-Top. 0.15 Jazz-Fan. 0.55 Recomandări din programul de mîine.

SÎMBĂTĂ, 11 mai 1991

9.00 Micul dejun TV. 10.00 Actualități. 10.10 Descoperirea planetei. 10.30 Tip-Top, Mini-Top. 11.30 Istoria religiilor. 12.00 Ora de muzică. 13.00 7x7. 13.30 Avanspremiere emisiunilor de la sfîrșit de săptămînă. 13.40 Studioul muzicii ușoare. 14.00 Actualități. 14.10 Tele-Club. 16.30 Mapamond. 17.00 Fotbal. Dinamo — Universitatea Craiova. 18.50 Melodii îndrăgite. 19.15 Teleenciclopedia. 20.00 Actualități. 20.40 Săptămîna sportivă. 21.00 Film artistic. „Reușita”. (Franța, 1983). 23.00 Unul pentru toți, și toți pentru unul. 23.55 Actualități. 0.05 Film serial. „Jake și Grăsanul”. Episodul 16.

DUMINICĂ, 12 mai 1991

9.00 Micul dejun TV. 10.00 Actualități. 10.10 Clubul desene animate. 11.05 Film artistic în serial pentru copii „Fata din poveste”. 11.30 Lumină din lumină. 12.30 Viața satului. 13.30 Poduri de suflet peste Prut. 14.00 Actualități. 14.10 Video-Magazin. 16.00 Atlas. 16.30 Știință și imaginație. 17.00 Finalele Campionatului european de box. 19.00 Film serial. „Dallas”. Episodul 22. 20.00 Actualități. 20.40 Film artistic. „Margaret Bourkewhitte”. (S.U.A., 1989). 22.15 Duminică sportivă. 22.35. Maestrii filmului românesc. 23.35 Show-ul de duminică. 0.00 Actualități.

SOCIETATEA CONTINENTAL S. A.

SUCURSALA SIBIU.

solicită colaboratori pentru exploatarea și întreținerea parcurii hotelului „Continental”.

Relații la telefon 1 69 10, interior 215.

— 115 —

RESTAURANTUL „CONTINENTAL” SIBIU

organizează la cerere:

- mese festive la următoarele baremuri:
— nunți, banchete — 450 lei/persoană;
— întruniri colegiale, aniversări, comemorări — 250 lei/persoană.

De asemenea, realizează la cerere:

- producție culinară și de cofetărie, cu livrare la domiciliul clientului, la tarif aferent unităților de alimentație publică de categoria a II-a;

Garantăm calitatea produselor și serviciilor prestate.

Comenzi și rezervări, zilnic între orele 8—22, telefon 1 69 10 la restaurant.

NIMIC MAI UȘOR, ELEGANT ȘI PRACTIC DECÎT PRODUSUL DE LA

Firma Ararat

cu sediul în Sibiu, str. 9 Mai nr. 34, tel. 1 52 23 a deschis **CASA de AJUTOR** pentru **INMORMINTĂRI** cu limită de vîrstă 60 ani și avantaje deosebite. La încasarea sumei revenite se primesc 50 colăcei și 50 luminări gratuit din partea firmei. De asemenea prin compartimentul de **SERVICII** pentru **INMORMINTĂRI** și **PARASTASE** se pot procura cele necesare pentru aceste triste situații, comanda onorîndu-se la ora stabilită, la domiciliul solicitantului, în acest fel fiind scutit de alergătură. Statutul se poate consulta la sediul firmei.

CASA de AJUTOR RECIPROC cu jocul **INVESTIȚIA** a inițiat această metodă de intrajutorare între cetățeni, ținîndu-se cont de situația financiară dificilă pe care o traversăm. Fondul de înscriere este de 800 lei pentru care se primesc 10 000 lei pe baza numărului de ordine primit la înscriere care este trecut și în partea de sus a chitanței. Acești bani nu se mai înapoiază în rate, ca la orice reciproc, persoana avînd doar obligația de a depune din banii primiți valoarea a două numere de ordine (1 600 lei) pentru care, se va primi 20 000 lei cînd aceste numere ajung la rînd.

Dacă la ridicarea banilor persoana refuză să depună această sumă de 1 600 lei, noi îi eliberăm doar banii cu care s-a înscris. Dorim ca dumneavoastră să **ÎNTELEGEȚI CĂ ACEST SISTEM DE AJUTOR RECIPROC** este pentru ajutorarea dv. și **NU** un mijloc de îmbogățire rapidă.

Firma percepe o taxă de 10 lei pentru care primiți chitanță. Statutul acestui sistem de ajutor a fost aprobat de către Judecătoria Sibiu odată cu transformarea firmei în Societate Comercială și se poate consulta la sediul firmei.

Angajează femei serioase pentru prestări de servicii (curățenie, spălat, călcat etc.) pentru clienții ce solicită astfel de servicii.

În ceea ce privește onorarea abonamentelor pentru deservirea la domiciliu cu lapte, produse lactate, pîine etc., pentru o deservire cît mai promptă, vom apela la serviciile Centrului de Calcul în vederea stabilirii unui traseu optim.

Se poate consulta gama serviciilor pe care firma le face (abonamente pentru lapte, pîine, produse lactate etc., schimburi de locuințe și proprietăți, îngrijiri morminte, croitorie și altele) la sediul firmei, care are program de lucru de luni pînă vineri, între orele 11—16.

— 116 —